

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะการจัดการปัญหา กับสติปัญญา และศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะการจัดการปัญหากับความซึมเศร้า รวมทั้ง ศึกษาผลการการใช้โปรแกรมทักษะการจัดการปัญหา

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่เข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง เด็ก พ.ศ. 2546 กรณีถูกทารุณกรรมทางเพศในปี พ.ศ. 2550 ณ สถานแรกรับเด็กหญิงบ้าน- รัญญูพร รวมทั้งสิ้น 30 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คือ แบบวัดตัวแปรที่ศึกษา คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียด ส่วนที่ 2 คือ แบบทดสอบวัดความสามารถทางสติปัญญา (WISC-III) ฉบับภาษาไทย เพื่อทดสอบระดับสติปัญญาของเด็ก ส่วนที่ 3 คือ แบบสอบวัดภาวะซึมเศร้าในเด็ก Children's Depression Inventory (CDI) ฉบับภาษาไทย เพื่อคัดแยกเด็กที่มีความซึมเศร้า และส่วนที่ 4 คือ โปรแกรมทักษะการ จัดการปัญหา การวิเคราะห์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ χ^2 -Test และทดสอบประสิทธิผลของโปรแกรมทักษะการจัดการปัญหา โดยใช้ Sign Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กถูกทารุณกรรมทางเพศมีทักษะการจัดการปัญหาแบบพฤติกรรมเผชิญภาวะเครียดแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่สนับสนุนการแก้ปัญหา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 แบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และมีระดับสติปัญญาอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีระดับสติปัญญาอยู่ในระดับ ปกติจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และพบว่า มีภาวะซึมเศร้า จำนวน 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 66.67 และไม่มีภาวะซึมเศร้า จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

2. ทักษะการจัดการปัญหากับสติปัญญาของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนทักษะการจัดการปัญหากับความซึมเศร้าของเด็กที่ถูกทารุณทางเพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

3. เด็กถูกทารุณกรรมทางเพศมีทักษะการจัดการปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา สูงกว่าก่อนการเข้า โปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

This thesis investigates problems attendant upon the relationships between coping skills and intelligence, between coping skills and depression, and the outcome of a program designed to instill skills in coping with problems on the part of the sexually abused children under investigation.

Using the technique of purposive sampling, the researcher selected a sample population consisting of 30 children who were in a welfare protection program provided under the Child Protection Act, B.E. 2546 (2003) in respect to children who had been sexually abused. When this investigation was carried

out in 2007, the subjects of investigation were being cared for at the Thanyaporn Foster Home for Girls.

The instruments of research were fourfold: (1) a form used to measure the variables under study using a questionnaire pertaining to the expression of behaviors under conditions of attempts to cope with tension; (2) a form translated into Thai designed to measure intelligence (the Wechsler Intelligence Scale for Children, third edition [WISC-III]) in order to test the intelligence levels of the children under investigation; (3) a Children's Depression Inventory (CDI) translated into Thai designed to screen children for depression; and (4) an analysis of the results was conducted through the application of a program for the social sciences to test the relationships between variables using the χ^2 (chi-square) test of statistical significance. The effectiveness of the program for learning tension coping skills was tested by means of observing behavioral signs expressive of tension or stress.

Findings are as follows:

1. Eighteen sexually abused children (60.00 percent) manifested problems in coping when experiencing tension, especially in regard to emotional responses generated when engaging in problem solving behaviors. Nine children (30.00 percent) exhibited coping skills in respect to emotional responses accompanying behaviors that are not directly related to problem solving behaviors. Twenty children (66.67 percent) evinced below normal intelligence levels, while ten children (33.33 percent) exhibited normal levels of intelligence. Twenty children (66.67 percent) were ascertained to be depressed, whereas ten children (33.33 percent) gave no evidence of being depressed.

2. Evincing problems with coping was found to be correlated with the intelligence levels of the sexually abused children under study at the statistically significant level of .05. However, coping skills were not found to be correlated with evidence of depression on the part of these children.

3. The children under study evinced higher levels of coping skills in the aspect of problem solving after having completed the program than prior to commencing it at the statistically significant level of .05.